

B U R O
S A N T
E N
C O landschapsarchitectuur

i.s.m. Lidy Schoon | Karen Voors | Rod'or Advies

Schoterbos Haarlem

Voorlopig Ontwerp Fase 1

19.09.2016

B U R O
S A N T
E N
C O

Buro Sant en Co
Landschapsarchitectuur

Contactgegevens:
Bink 36/ unit M3.55
Binckhorstlaan 36
2516 BE Den Haag
+31 (0)70 346 37 86
E buro@santenco.nl

Medewerkers:
Edwin Santhagens
Stephen Tas
Sander Singor
Paul Plambeck
Nikos Margaritis

Contactpersoon:
Stephen Tas
stephen@santenco.nl

in samenwerking met:

Projectmanagement
Lidy Schoon

Contactgegevens:
Stoomboot 49
1035 TT Amsterdam
Nederland

Contactpersoon
Lidy Schoon
lidyschoon@upcmail.nl
+31 (0)6 36315965

Projectteam
Lidy Schoon

Omgevingsmanagement
Karen Voors

Contactgegevens:
Admiraal de Ruijterweg 131-1
1056 EX Amsterdam
Nederland

Contactpersoon
Karen Voors
voors@xs4all.nl
+31 (0)6 51592005

Projectteam
Karen Voors

Civiele Techniek
Rod'or Advies

Contactgegevens:
Leidse Rijn 13
3454 ZL De Meern
Nederland

Contactpersoon
Ronald Brenkman
r.brenkman@roadoradvies.nl
+31 (0)6 53530348

Projectteam
Ronald Brenkman
Marco Quist
Joannes Buurma

Voorlopig Ontwerp Fase 1 Schoterbos Haarlem

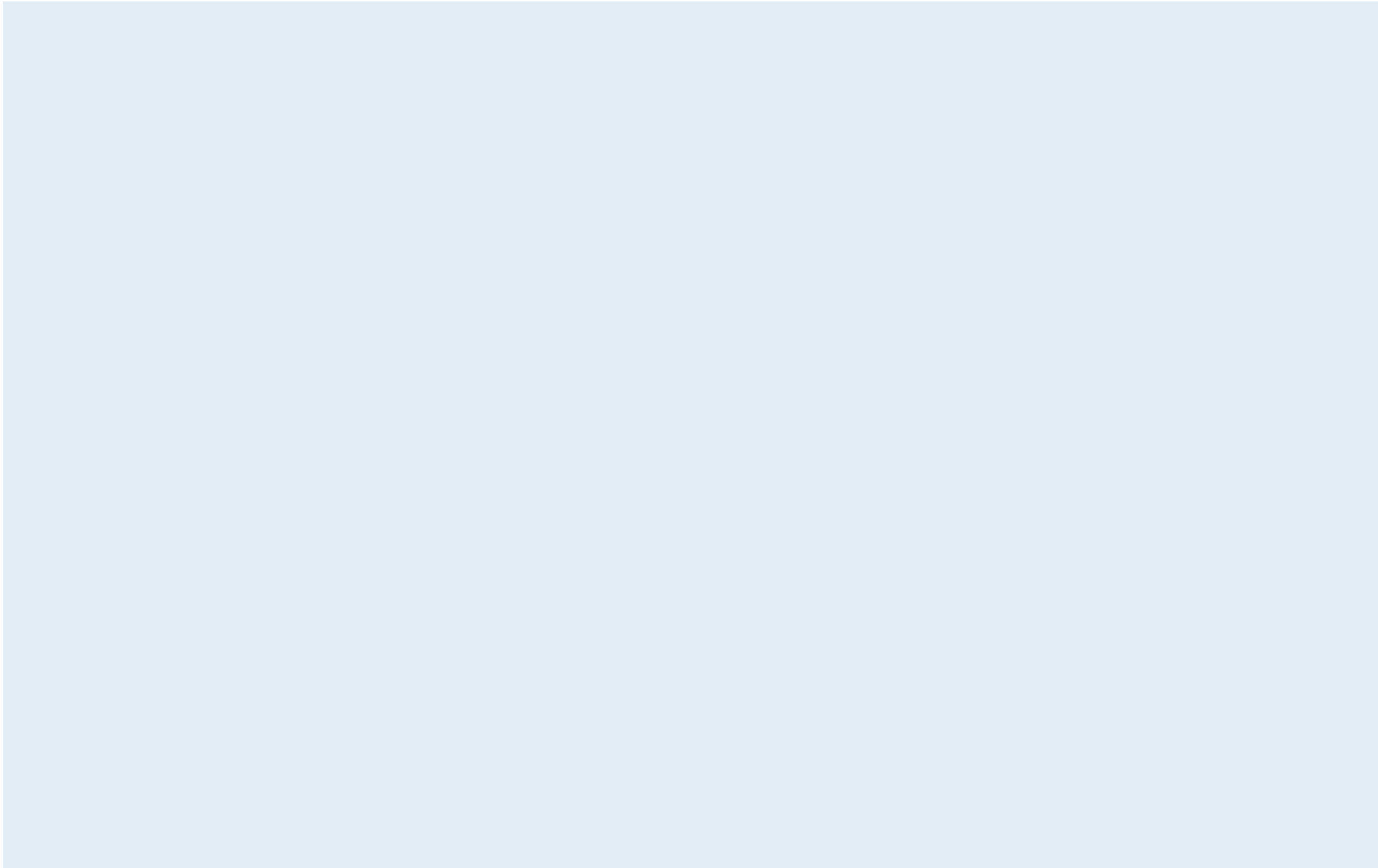
september 2016

In Haarlem-Noord is het Schoterbos een groene enclave met veel potentie. Wel kampt het met achterstallig onderhoud, een te laag kwaliteitsniveau en onvoldoende grondwaterbeheersing. Bij het opstellen van de Gebiedsvisie Schoterbos Jan Gijzenvaart (2012) bleek bovendien dat de huidige inrichting niet meer aan de verwachtingen voldoet. Het park is ruimtelijk, technisch en functioneel verzwakt. Daarom is nu besloten een stap te maken in het verder uitwerken van de Gebiedsvisie. In opdracht van de gemeente Haarlem heeft het projectteam van Buro Sant en Co voor het Schoterbos een Schetsontwerp (SO) gemaakt. Het SO is een streefbeeld voor de toekomst dat in grote lijnen de toekomstige ontwikkeling aangeeft (padenloop, indeling park, locatie functies). Na ambtelijke goedkeuring van het SO is een fasering gemaakt en voor fase 1 een Voorlopig Ontwerp (VO) opgesteld. Het totale plangebied omvat het gebied tussen het Noorderhoutpad, de Mr. Jan Gerritszlaan, de Delftlaan en de Jan Gijzenvaart, ofwel het parkdeel van het Schoterbos.

De kern van de opgave is het aanpakken van de waterproblematiek en het verrichten van groot onderhoud. Het gaat erom een vitaal bomenbestand te creëren, de versleten paden te vernieuwen en het watersysteem van het park zodanig vorm te geven zodat het park jaarrond bruikbaar is. Daaronder ligt nog een opgave, namelijk versterking van de parkidentiteit. Dit kan een belangrijke landschappelijke meerwaarde opleveren binnen de stad. De ontwikkeling van het Schoterbos sluit goed aan bij het feit dat parken voor ons dagelijks leven steeds belangrijker worden. We gaan vaker en per keer langer naar het park. We spelen er, werken er en ontmoeten er onze vrienden. In steden zijn parken de plaatsen waar we groen en ruimte ervaren. Op andere momenten gaan we er heen om iets bijzonders mee te maken zoals een festival of een operavoorstelling. Een integrale aanpak van de concrete opgave en het versterken van de parkidentiteit is nodig om het Schoterbos te transformeren in een levendig en aantrekkelijk volkspark voor een brede laag van de bevolking.

plangebied

1. ANALYSE - VISIE - SCHETSONTWERP

1.1 Historische ontwikkeling

'Haarlem Noord (voorheen Schoten) ligt zoals grote delen van Haarlem op een langgerekte strandwal. Daardoor zijn de belangrijke wegen die als het ware de ruggengraat van het gebied vormen veelal noord-zuid gericht. Oost-west verbindingen zijn groener, kleinschaliger en onopvallender van aard en danken hun oorsprong mede aan het duinwater dat richting de stad liep in de vorm van duinrellen/beken (Schotervliet, Schoterbeek, Brederoosbeek, Grote beek) en vaarten (Jan Gijzenvaart, Delft, Heussensvaart). Voor een betere afwatering in het gebied en voor het vervoeren van zand werden bijvoorbeeld vaarten gegraven als de Delft (14de eeuw) en de Jan Gijzenvaart (16de eeuw).

Tot het eind van de 19de eeuw was het nog een agrarisch gebied van ruim 600 hectare met een inwoneraantal van nog geen duizend mensen. Weiland met vee en boerderijen bepaalden het gezicht, de grondsamenstelling maakte het niet geschikt voor akkerbouw. Op verschillende plekken op de strandwal waren heerlijkheden gevestigd zoals Zuid-Akendam, Hoogerwoerd, Schoterbos, Zaanen, Schoten, Schotervlieland en Noord Akendam. Uit het samengaan van die zeven heerlijkheden is omstreeks 1798 Schoten ontstaan. In 1927 is Schoten geannexeerd door Haarlem.

Tegenwoordig is er van de vroegere heerlijkheden weinig meer over dan wat oude wegenstructuren en herinneren vooral talloze straatnamen en wijknamen naar de plek die het in vroeger tijden geweest is. Op de plek van de heerlijkheden en buitenplaatsen zijn woonwijken verrezen.' (Uit: Handboek Inrichting Openbare Ruimte Haarlem Noord, blz. 7-8)

'In de tijd dat L.C. Dumont als stadsarchitect werkzaam was bij de gemeente Haarlem ontstond het idee om in Schoten twee oost-west lopende groene zones aan te leggen als landschappelijke dwarsgeleding op de noord/zuid structuur van de stad. Eén daarvan bestond al grotendeels: de groenzone Kleverlaan, de andere zou vorm krijgen in een 30 ha groot park ten zuiden van de Jan Gijzenvaart: het Schoterbos. Oorspronkelijk was het de bedoeling om dit park door te trekken tot aan het Spaarne, maar dat is er niet van gekomen. Mooi aan Haarlem Noord is dat deze groene geleding nog goed te zien en te beleven is.' (Uit: Handboek Inrichting Openbare Ruimte Haarlem Noord, blz. 17)

In de jaren dertig is het Schoterbos aangelegd als volkspark ontworpen in Engelse landschapsstijl. Na de oorlog is het park getransformeerd tot zijn huidige vorm. De stijl van het oorspronkelijke ontwerp is verwaterd, hier en daar nog zichtbaar zoals in de vijverpartij. De toevoegingen aan het park bouwden niet voort op het oude ontwerpprincipes waardoor het Schoterbos een versnipperd en samengesteld karakter heeft gekregen: een duidelijke handtekening ontbreekt.

Voor de toekomst streven we er naar het Schoterbos om te vormen tot een samenhangend Volkspark waarin het water de structuurdrager vormt.

1881

Jan Gijzenvaart is gegraven in de 16de eeuw. Duidelijk zichtbaar is de overgang naar de nabij gelegen strandwal. De oude slotenstructuur duidt op een natte ondergrond, deze structuur is in de loop van de tijd geheel verdwenen door vergraving en ophoging. Het jaagpad langs de Jan Gijzenvaart is na de plaatsing van de Sinneveltbrug onderbroken en deels komen te vervallen. Deze structuur zou kunnen worden hersteld.

1952

Van de Engelse landschapsstijl waarmee het park is aangelegd voor de oorlog, is enkel de vijver partij redelijk behouden gebleven. Deze vijverpartij blijft behouden en uitgebreid. Om een samenhangende parkkwaliteit tot stand te brengen sluit het nieuwe water aan bij deze vormgeving. De oorspronkelijke Meester Gerritszlaan vormt een herkenbare diagonale lijn. Dit 'rijbaanprofiel' is na de parkuitbreiding verwijderd en thans onherkenbaar. Deze structuur wordt deels hergebruikt.

1961 - 1968

Na de oorlog zijn de paden rechtgetrokken, boomgroepen en enkele lanen geplant. De laan noord-zuid heeft een structurerende werking en blijft behouden, evenals bomen uit deze periode die waardevol zijn. Tevens is de grote parkweide gerealiseerd, deze wordt in het ontwerp behouden.

1968 - 1980

Aan het park zijn parkkamers toegevoegd met in de randen paden. Het is orthogonaal van opzet. De ingeplante lanen, bestaande boomaccenten aan de Meester Gerritszlaan en de nutstuinen worden ingepast in het ontwerp.

1.2 Huidige situatie en toekomst

De kaders voor de aanpak van het Schoterbos worden gegeven door de in 2012 vastgestelde Gebiedsvisie Schoterbos Jan Gijzenvaart. Door aan de bestaande voorzieningen – vijvers, speelweides, tuinen – een eigentijdse invulling toe te voegen kan het Schoterbos de gewenste transformatie ondergaan. In de toekomst hebben we een gezonde ruimte voor ogen die geschikt is voor beweging en ontmoeting, en aantrekkelijk voor een breed publiek. Over de uitwerking van dit streefbeeld is overlegd met een Klankbordgroep bestaande uit de organisaties die in het park zijn gevestigd, de omliggende wijkraden, de Haarlemse Bomenwachters en enkele andere belanghebbenden. Ook is met de Fietsersbond Haarlem gesproken (men stelde geen prijs op deelname aan de Klankbordgroep).

Huidige situatie - 2016,
met daarin aangeduid het parkprogramma

Ruimtelijke uitgangspunten (Ruimtelijk Kader Schoterbos, december 2015) vragen aandacht voor:
vergroten fijnmazigheid, differentiatie in het park, een open park met een hoofdmoment, een duidelijke rondgang door het park, verbetering van doorgaande routes, toevoegen van diverse functies, aantrekkelijke plekken aan het water, versterking en verdichting randen, kunstbeleving versterken en ecologische potentie benutten.

kwaliteit en knelpuntenkaart van de huidige situatie op basis van de gebiedsvisie vervaardigde kwaliteit (in groen) en knelpunt (in rood)

1. ontoegankelijkheid van het tuinenblok, fragmenteert het park
2. dichte afscheidingen maken de functies onzichtbaar
3. padenstructuur is onlogisch, magere aansluiting omgeving
4. paden lopen dood

5. verblijfskwaliteit ontbreekt
6. tekort aan speelvoorzieningen
7. rand naar Sinnevelt is rommelig, geen relatie met de buurt
8. gelijkwaardige ruimtes

parkrand rondom Jan Gijzenvaart, de grote parkweide en parkvijver zijn van goede kwaliteit en geven het park karakter.

Moie ruimtelijkheid - kwaliteit

Parksfeer - kwaliteit

1.3 Kwaliteiten en Knelpunten

Achterkant situaties - knelpunt

Ontoegankelijk parkprogramma - knelpunt

Ontbreken van voldoende parkprogramma - knelpunt

Waterproblematiek - knelpunt

Slechte staat van onderhoud - knelpunt

Technisch water - knelpunt

1. Ruwe bolster, blanke pit

We streven naar een landschappelijke opbouw van het park. Dat betekent een goed onderhouden open parkhart met een gecultiveerd karakter en omzoomd door een transparante ecologische boskraag met een natuurlijk karakter. Als centrale plek krijgt het parkhart een hoogwaardige uitstraling: strak gemaaid en goed onderhouden gazons met solitair verspreid staande parkbomen en een enkele laan. Hier kunnen passende evenementen plaats vinden en het is er voldoende droog om in alle seizoenen te gebruiken. Rondom het parkhart zien we een transparante bosstructuur van een intrigerend en aaneengesloten bomenbestand met een ecologisch waardevolle kruidenlaag van fluitenkruid en stinzebeplanting (aansluitend op de natuurlijke vegetatie van het Schoterbos). De ruimtelijke opbouw van de boskraag bestaat uit een mix van een verdichting van heestergroepen, doorzichten door de boomstammen heen en parkruimtes die in grootte verschillen. Tussen de bomen onderling blijft voldoende ruimte en transparantie bestaan om een bepaalde mate van openheid van de boskraag te waarborgen.

2. Water maken

Water zien we als een beeldbepalende factor in het Schoterbos. Door het wateroppervlak te vergroten lossen we niet alleen voor een belangrijk deel de waterproblemen op, maar creëren we ook een nieuwe waterrijke identiteit. Het water leggen we zo aan dat er verschillende eilanden ontstaan waarop een parkprogramma een plek kan krijgen. Het programma gaat zo een logisch onderdeel vormen van het park. Het water rondom de eilanden fungeert als een natuurlijke begrenzing, waardoor de bestaande hekken rondom de functies mogelijk een andere vorm kunnen krijgen. Op dit moment vormen deze hekken vaak een visuele barrière tussen park en programma; het streven is het parkprogramma meer zichtbaar te maken voor de bezoeker van het Schoterbos. We zetten het water ook in om de ecologische kwaliteit en diversiteit in het park te verbeteren. We kiezen daarbij voor zuiveringsmoeras, natuurvriendelijke oevers en waterbeplanting.

De grond die vrijkomt bij het vergroten van het wateroppervlak, blijft deels in het park en kan worden gebruikt om een 'vlinderheuvel' te maken: een uitzichtpunt in het park waar bezoekers toeven tussen bijen, vlinders en bloemen. Ook als 'speelobject' gooit deze heuvel in het park hoge ogen. Verder willen we in het park een microreliëf, van lichte glooiingen in het maaiveld, creëren dat bijdraagt aan de ecologische diversiteit en een aangename parkbeleving. In de laagtes die ontstaan is ruimte voor het inpassen van een regenpoel.

3. Heldere ontsluiting

Een goede aantakking op de omliggende buurten is van groot belang voor de bereikbaarheid en de kwaliteit van het park. De in de Gebiedsvisie (2012) voorgestelde fietsroutes zijn goed gekozen. Er ontstaan logische noord/zuid en oost/west verbindingen die aansluiten op het Verkeer- en Vervoerplan van de gemeente Haarlem (HVVP). Het aanleggen van twee

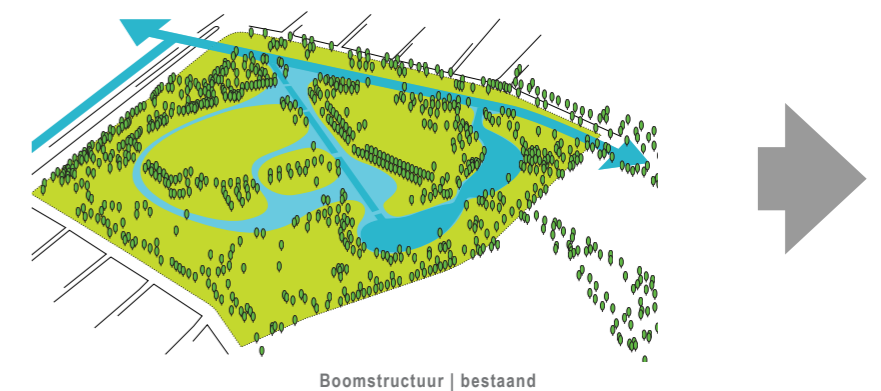
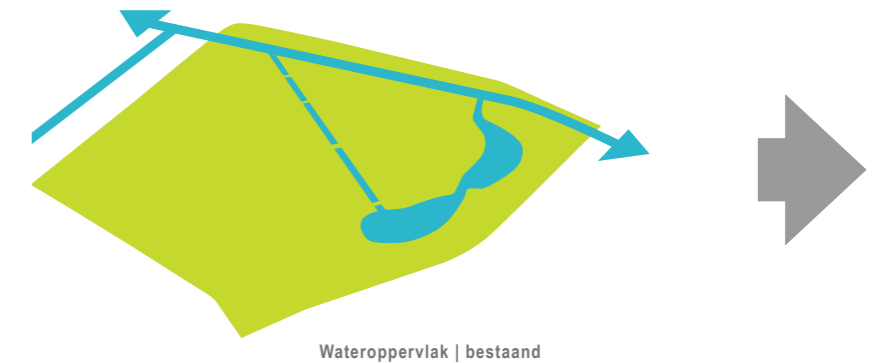
nieuwe bruggen over de Jan Gijzenvaart versterkt deze kwaliteit. Bij het ontwerp van de bruggen dient rekening gehouden te worden met de doorvaarderbaarheid van sloepen (één bestaande brug is te laag uitgevoerd en dient te worden aangepast). De in de Gebiedsvisie voorgestelde rondgang is een uitgelezen manier om sport en spel langs deze route te situeren. Naast de hoofdroutes introduceren we een fijnmazig netwerk van parkpaden. Voor de bevoorrading van de in het park gevestigde functies en voor onderhoudsvoertuigen is een toegang voor autoverkeer noodzakelijk. Momenteel bevindt deze toegang zich aan de westzijde van het park naast de Stayokay. Vooralsnog lijkt dit de beste locatie.

4. Aantrekkelijk parkprogramma

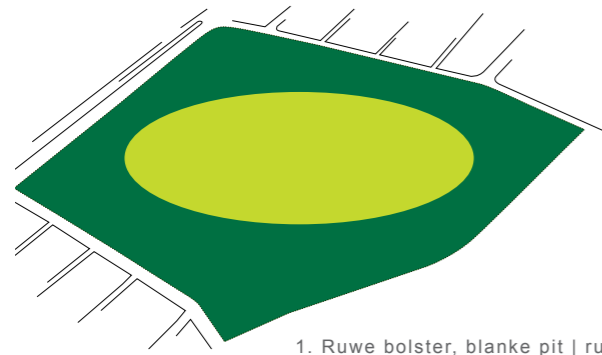
Toevoegen van nieuwe functies maakt het eigentijdse volkspark compleet. Op dit moment is het programma beperkt, het park oogt leeg. Door de eerdergenoemde concentratie op de nieuwe eilanden blijven de bestaande functies op de huidige plek behouden en worden beter beleefbaar gemaakt. Nieuwe functies maken het park aantrekkelijker voor een grotere groep mensen en zorgen voor meer dynamiek. We denken aan het toevoegen van een waterspeelplaats, de vlinderheuvel, vis- en zitvlonders aan het water en een pluktuin, maar ook ruimte voor horeca en een pop-up theater. Kunst draagt bij aan de kwaliteit en beleefbaarheid van het park, de bestaande kunstwerken blijven behouden. Twee nieuwe functies hebben zich aangediend: een stadscamping (bij de Stayokay) en scouting Brigitta (nu gevestigd in de Eemstraat in Delftwijk). Beiden zijn geschikte parkfuncties die bijdragen aan de dynamiek in het park. Vooralsnog lijken de locaties direct achter de Stayokay en op het nieuwe eiland hiervoor het meest geschikt. Om tegemoet te komen aan de wensen van de vele hondenbezitters, stellen we een hondenuitrenplaats voor aan de oost-zuidkant, parallel aan het Noorderhoutpad.

5. Boombestand verrijken

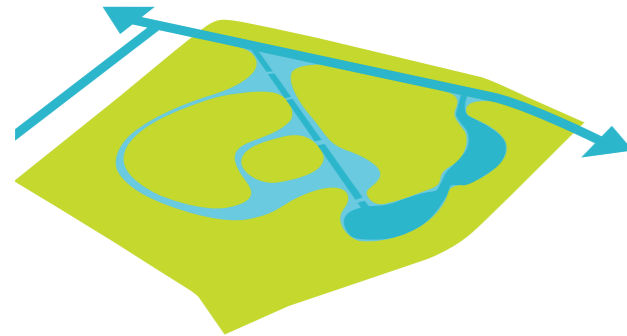
Het is onvermijdelijk dat voor de aanleg van het water bomen moeten wijken. Uitgangspunt is deze bomen elders in het park te compenseren. De bomen, conform opgenomen in het SO, zijn gebaseerd op de beschikbaar gestelde gegevens door de gemeente Haarlem. Deze gegevens zijn aan de hand van een nieuwe boommeting geactualiseerd. De structuur begeleidende bomen zoals langs het nieuwe noord-zuid fietspad blijven behouden of versterkt. De overige structuren die hier en daar zijn aangezet worden in de loop van de tijd omgevormd tot losse boomgroepen zodat er meer ruimtelijke diversiteit ontstaat in het park. Tientallen nieuwe bomen met een inheems karakter verrijken het bestaande bomenbestand en versterken de biodiversiteit in het Schoterbos. Met hout dat vrijkomt uit het park kan, bijvoorbeeld met hulp van Ecosol, een natuurlijk hek van gestapelde houten stammen (eco-rillen) rondom het hele park worden gemaakt. Door deze omzoming wordt het Schoterbos als een ruimtelijke entiteit beleefbaar.

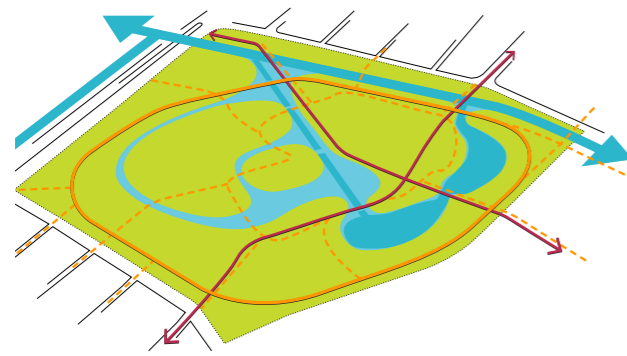
1.4 Benadering Schetsontwerp

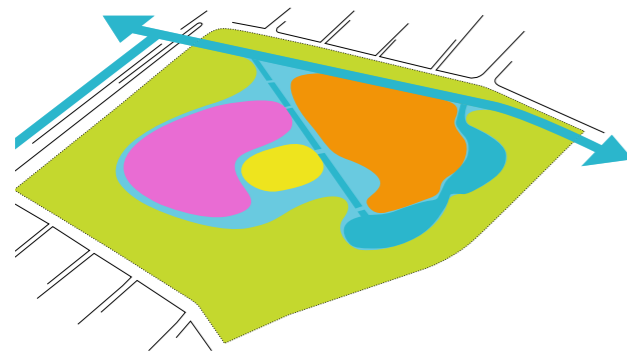
1. Ruwe bolster, blanke pit | ruimtelijke entiteit

2. Water maken

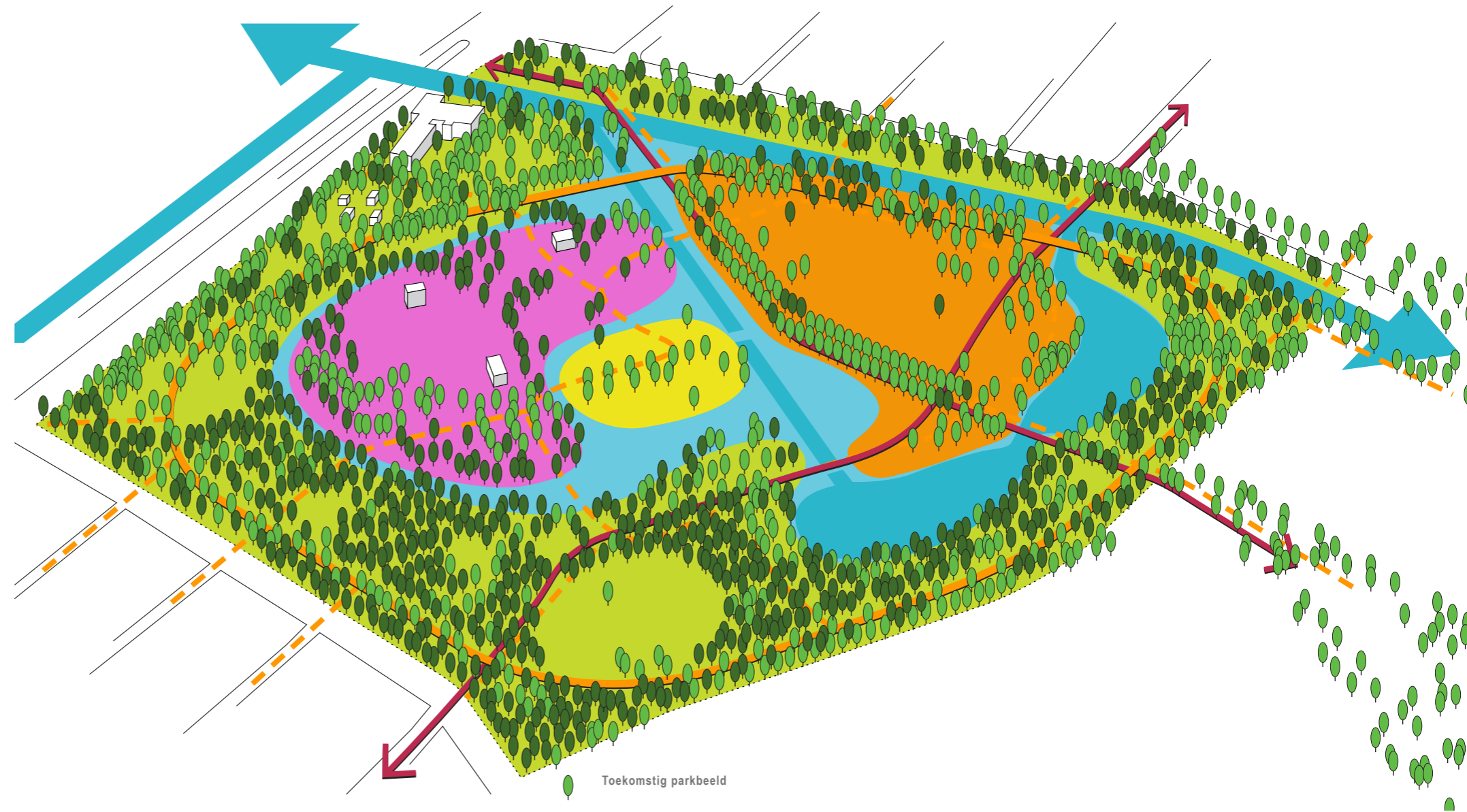
3. Heldere ontsluiting | routing

4. Aantrekkelijk parkprogramma | archipel van eilanden

5. Boombestand verrijken | identiteit Schoterbos

1.5 Fasering

Duurzame faseringsstrategie

We hebben een organische ontwikkelingsstrategie voor ogen. Dat betekent dat de grote ruimtelijke kwaliteitsingrepen in vijf stappen kunnen worden gerealiseerd.

Ruimtelijke kwaliteitsingrepen:

Fase 1: Water graven en het maken van microreliëf waarmee het waterprobleem wordt opgelost. Groot onderhoud door het kappen van bomen die risicovol zijn. Daarnaast wordt de parkrondgang aangelegd; een wandel, skate en ontsluitingsroute. Opgenomen zijn drie voetgangersbruggen waarvan één toegankelijk voor autoverkeer.

Fase 2: Het verbreden en parkachtig maken van de technische sloot, het aanpassen van de beschoeiing van de bestaande vijver en het maken van natuurvriendelijke oever,

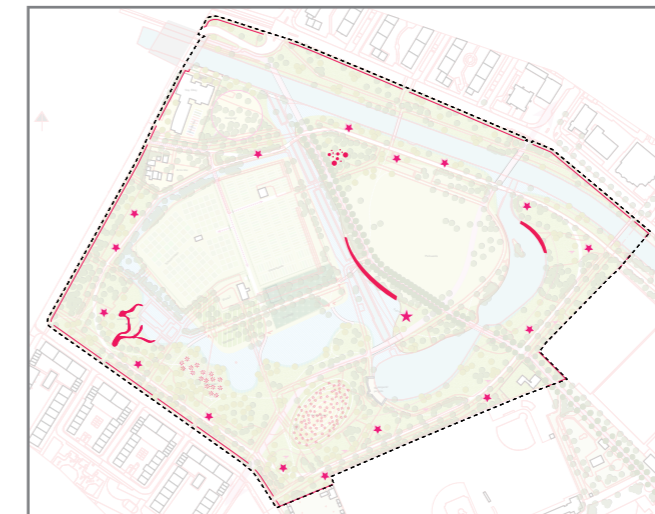
aansluiting met de Jan Gijzenvaart en het ecologisch maken van de oevers aldaar. Aanleg van één fietsbrug aldaar, één voetgangersbrug en twee voor voertuigen geschikte voetgangersbrug. Daarnaast het beheren van het bomenbestand en de onderbegroeiing in dit deel van het park. De vrijgekomen grond eventueel verwerken in het park als microreliëf.

Fase 3: fietskruis door aanleg oost/west route voor fietsers in combinatie met bruggen.

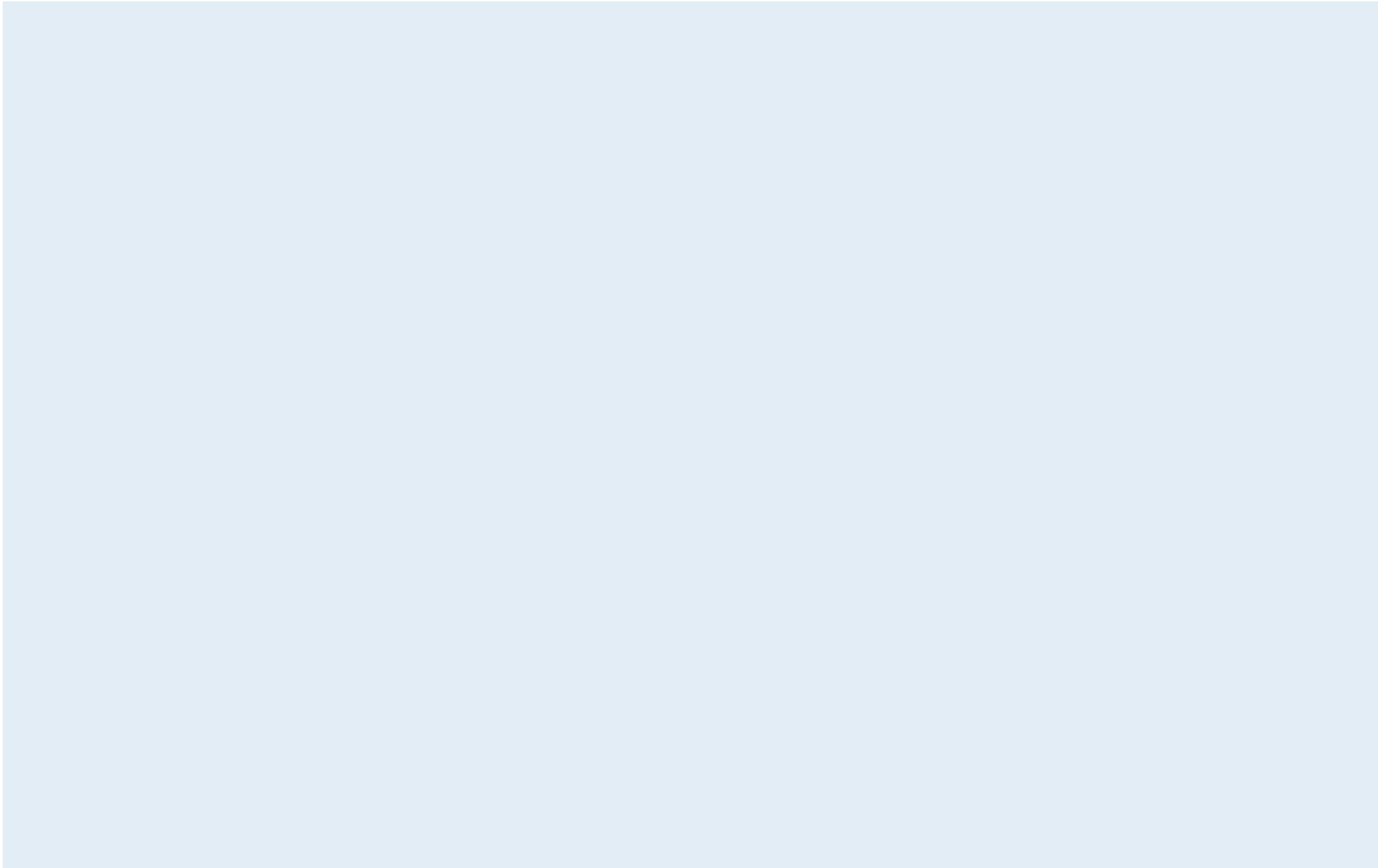

Fase 4: Beplantingsplan voor de bomen, struiken en onderbeplanting van het park en de verbetering van de paden. Gedacht kan worden dit stap voor stap te ontwikkelen bij aanvang van de parkverbeteringen middels beheer.

Fase 5: Programmatische invulling: natuurlijke parkhek (eco-rillen), sport en spel, vis- en zitvlonders langs de waterpartijen, water/natuurspeelplaats en overig parkprogramma. De verschillende programma onderdelen kunnen facultatief worden gerealiseerd. Sommige kunnen wellicht in het plan proces naar voren worden geschoven en andere meer op de lange baan.

2.VOORLOPIG ONTWERP FASE 1

2.1 Voorlopig Ontwerp Fase 1

VO Schoterbos

Het Voorlopig Ontwerp fase 1 betreft in hoofdzaak het aanleggen van nieuw water in het Schoterbos. Het aanleggen van nieuwe waterpartijen zorgt ervoor dat de huidige waterproblematiek van het park wordt opgelost. Daarnaast geeft het water het park een nieuwe, herkenbare identiteit en samenhang. Het water gaat dienen als nieuwe grens van de tuinen in het midden van het park, waardoor de oude hekken en dichte afplant een andere vorm kunnen krijgen. Hierdoor kunnen de tuinen zichtbaar worden en gaan ze een positief onderdeel uitmaken van het parkbeeld. De grond die vrijkomt bij het graven van het water wordt deels verwerkt in het park als (micro-)reliëf. Het centrale veld krijgt een prachtige lensvormige bolling en in de zuidzijde van het park wordt een 'vlinderheuvel' toegevoegd. Tot slot is er ruimte om een 'rondje Schoterbos' te realiseren; een route om te wandelen en te joggen en die de samenhang in het volkspark versterkt.

LEGENDA:

- **bomen bestaand**
- **bomen nieuw**
- **bomen verwijderen**
- **water**
- **vootpad bestaand**
- **brug**
- **haag**
- **poort**
- **heuvel, hoogte lijnen**
- **natuurvriendelijke oever**
- **talud**
- **(nuts)tuinen**
- **bestaande ondergrond in fijne rode lijnen**
- **hoogte peil**
- **kunstwerk**
- **dubbelzijdige bank**
- **enkelzijdige bank**

2.2 Water

Water maken

Het nieuwe water wordt gemaakt om de waterproblematiek op te lossen en moet voldoen aan een aantal criteria: het moet goed kunnen doorstromen; niet doodlopen maar in verbinding staan met water uit de omgeving. Daarnaast moeten er bruggen worden toegepast in plaats van duikers. Door het water voldoende breed te maken kan de wind er vat op krijgen waardoor er een vorm van circulatie ontstaat die gunstig is voor de waterkwaliteit. Voor de doorvaarbaarheid en het onderhoud heeft het water een minimale breedte nodig van 5 meter. Dit voorkomt ook dat het water snel gaat dichtgroeien.

De nieuwe waterranden worden verschillend opgelost. Er is een parkrand bestaande uit een glooiend talud en een lage beschoeiing. Daar waar bestaande bomen staan, is het talud steiler. Het steile en het glooiende talud lopen op een vloeiende landschappelijke manier in elkaar over. De rand van het eiland heeft een strak en steil talud (1:2) ook met een lage beschoeiing.

De diepte van het water is minimaal één meter. Langs alle randen komt een ondiepe 'plasberm' van ca 75 cm breed. Deze dient als veiligheidszone en tevens als groeiplaats voor waterplanten.

Mede op verzoek van de Klankbordgroep worden de ecologische oevers aan de noordzijde van het water geplaatst zodat de zon er goed op kan schijnen en er een ideale paaipplaats ontstaat voor vissen. Het toepassen van moerasbeplanting langs de waterranden geeft het water een ecologische betekenis en zorgt voor een zuiverende werking van het water. Gedacht wordt aan watervegetatie bestaande uit onder meer biezen, kleine lisdodde en egelskop. Op de royale waterpartijen is plaats voor waterlelies.

De vormgeving van de waterpartijen is geënt op de bestaande parkvijver die bestaat uit vloeiende landschappelijke lijnen in de Engelse Landschapsstijl. Het nieuwe water is gepositioneerd rondom de belangrijkste parkbomen en zodanig vormgegeven dat er zo min mogelijk bomen moeten worden verwijderd. Echter, om het water te kunnen realiseren zullen er wel bomen gekapt moeten worden.

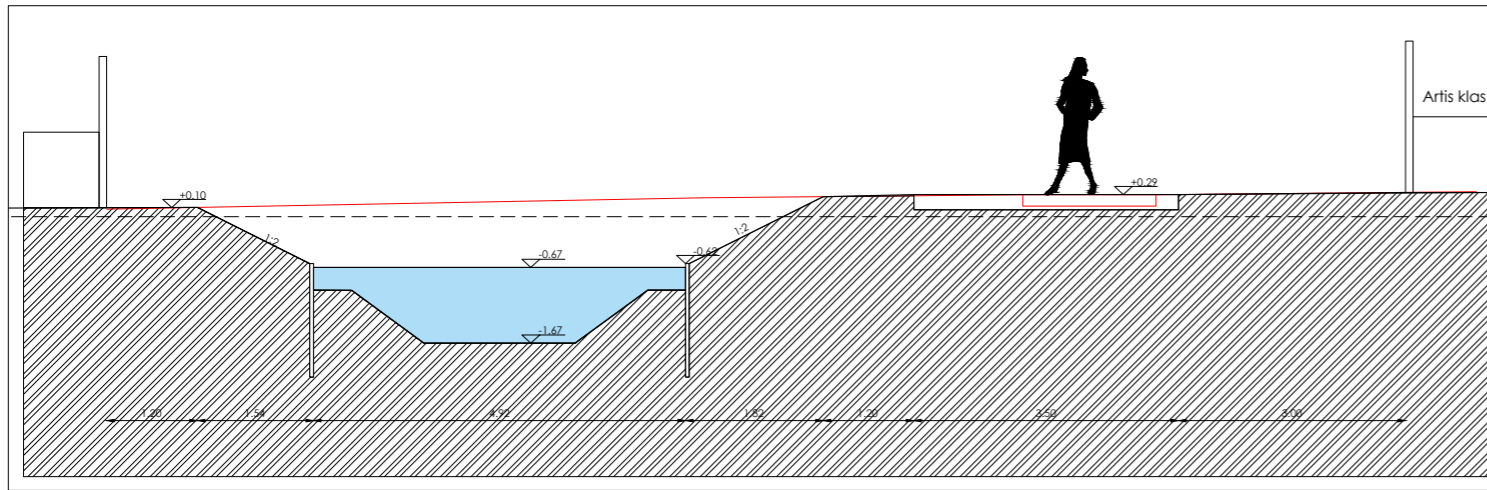
Het bestaande kunstwerk 'De Danser' krijgt een nieuwe plek in het midden van de nieuwe waterpartij. Door het kunstwerk vlak boven het water te laten dansen, ontstaat er een prachtige weerspiegeling.

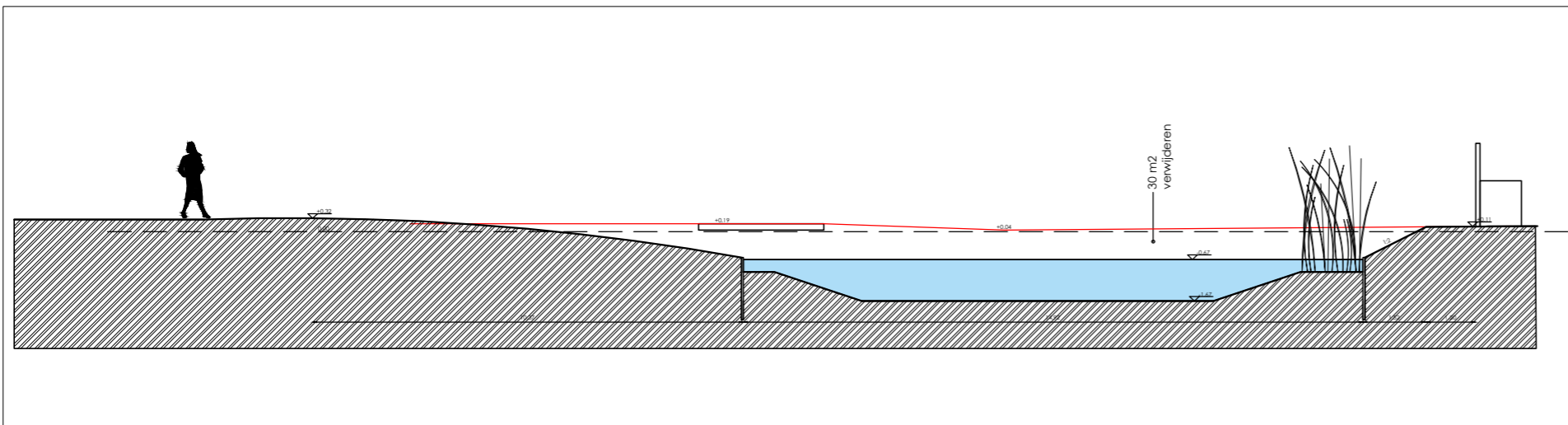
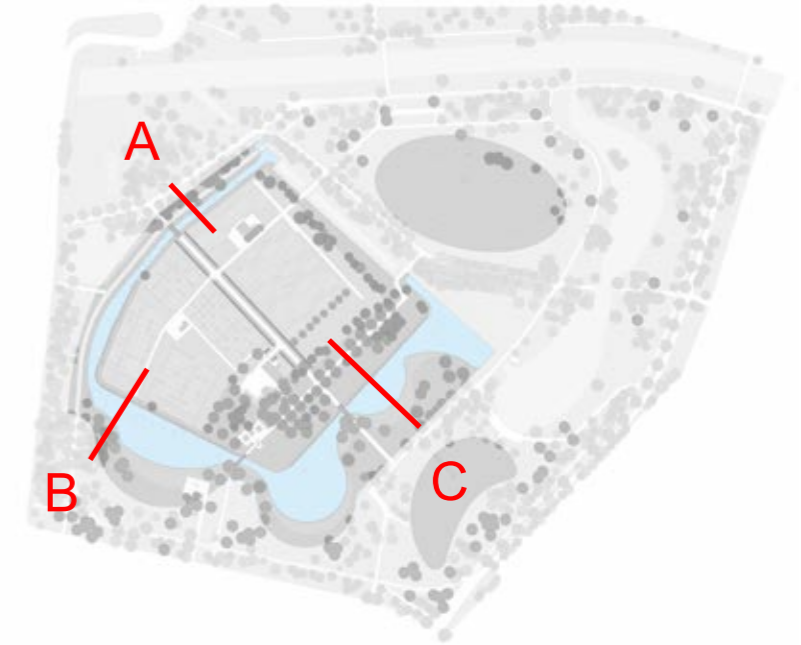
water zichtbaar - lage beschoeiing met bol lopend landschappelijk talud als rand van het water

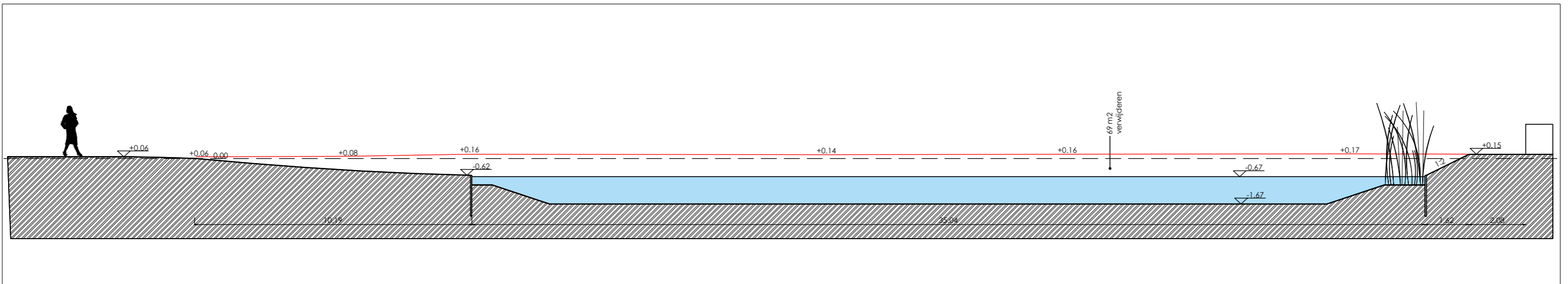
Nieuw water in fase 1

A Smal water met steil talud

B Middelbreed water met landschappelijk talud aan de parkzijde en ecologisch talud aan de zijde van het eiland.

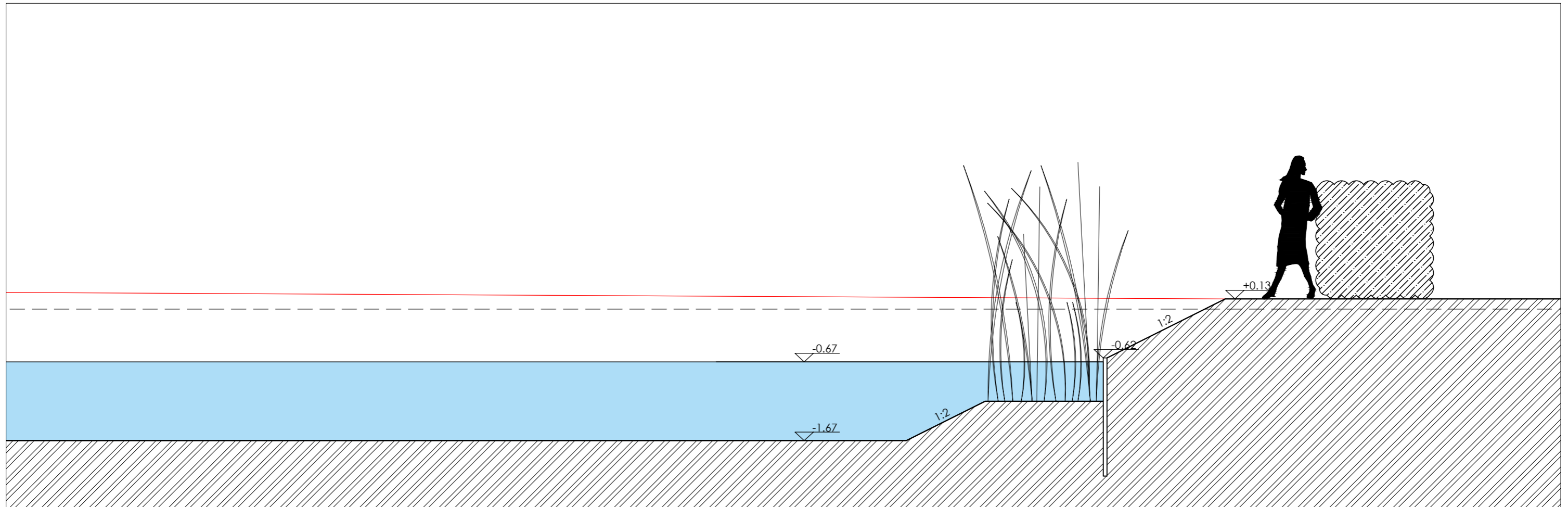

C Breed water met landschappelijk talud aan de parkzijde en ecologisch talud aan de zijde van het eiland.

2.2 Water

Ecologische oever met moerasachtige beplanting als biezten, egelskop en lisdodde

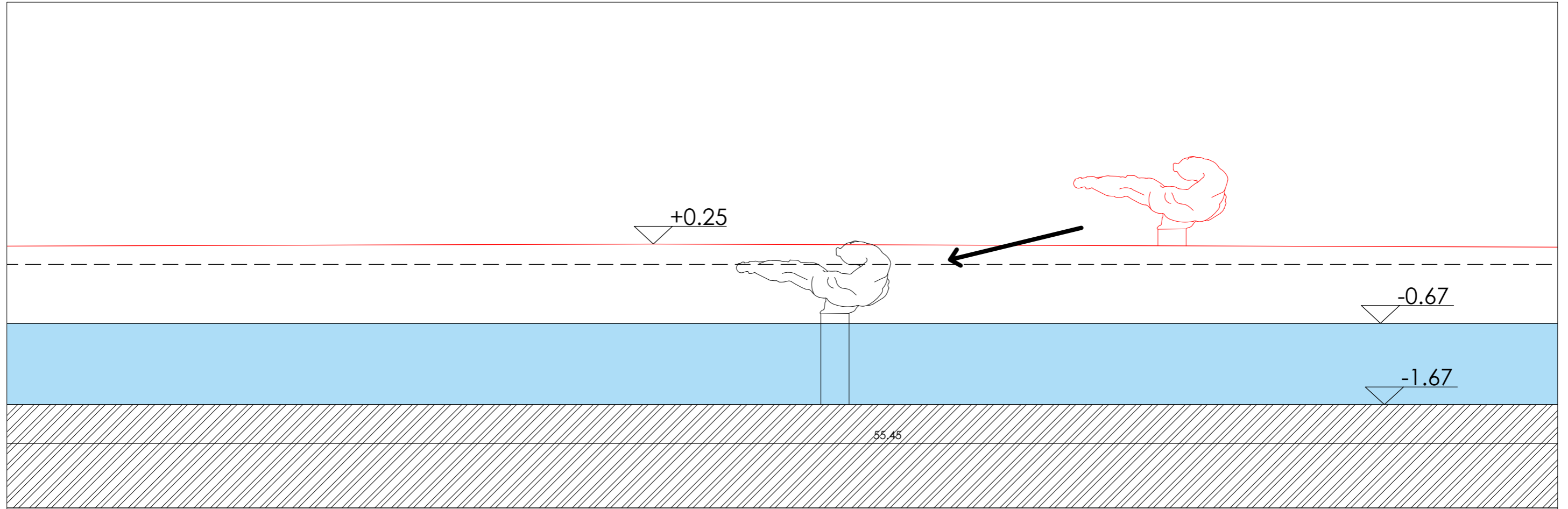
Natuurlijke oever, doorsnede, schaal 1:50

Het bestaande kunstwerk 'De Danser' wordt verplaatst naar het midden van de nieuwe waterpartij. Door het kunstwerk vlak boven het water te laten dansen, ontstaat er een prachtige weerspiegeling.

Standbeelde 'De Danser' op zijn huidige locatie

Oude en nieuwe locatie beeld 'De Danser' Doorsnede schaal 1:100

2.3 Paden

Paden

Alle brede parkpaden, zoals de nieuwe parkrondgang en het pad door het tuineiland, krijgen een breedte van 3.5 meter en worden gemaakt van asfalt. Het asfalt wordt verbijzonderd met een markering of een speciale toplaag. Om het karakter van het asfalt vanaf het begin optimaal te laten zijn wordt de toplaag geslepen. De paden worden vanwege de natte situatie in het park licht verhoogd aangebracht (10 cm boven huidig maaiveld), eventueel over het bestaande asfalt heen. Om de rand van het asfalt strak te houden wordt deze begrensd met een smalle betonband. Langs de paden wordt het maaiveld aangeaard om een vloeiende parkachtige overgang te realiseren.

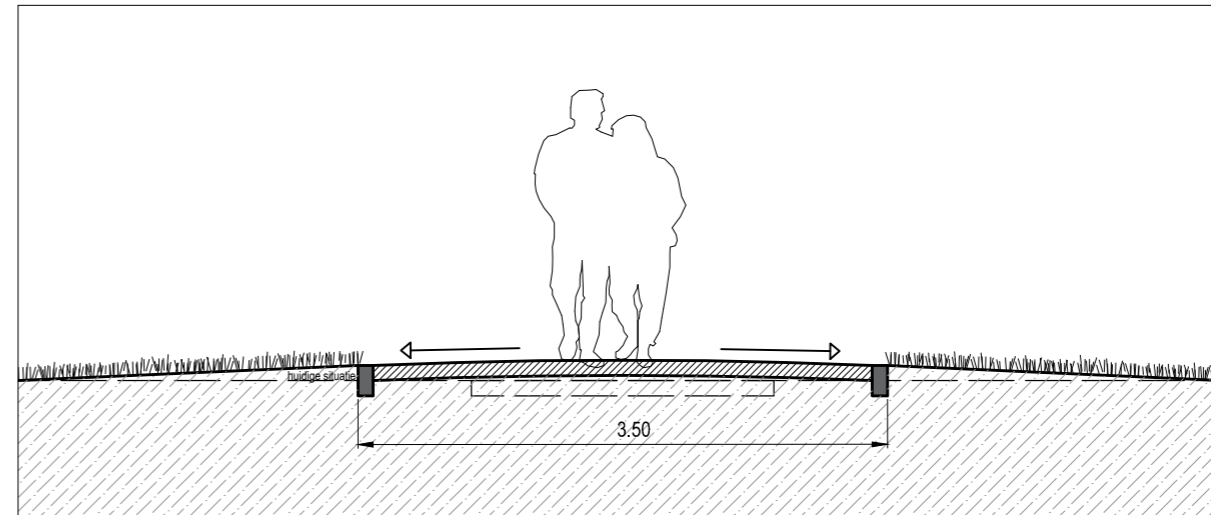
Bij bestaande bomen en wortels die in het asfalt vergroeid zijn, wordt het pad versmald naar de oude situatie om zo min mogelijk schade aan het wortelgestel te laten ontstaan.

De smalle parkpaden krijgen een breedte van 2,10 meter en worden uitgevoerd in een stabiele halfverharding zoals Ternairzand of Nobré Cal.

Bestaande paden kunnen eventueel tijdelijk worden aangeheeld met standaard asfalt.

Ontsluiting autoverkeer

Op dringend verzoek van de Klankbordgroep is ervoor gekozen de ontsluiting voor autoverkeer (bevoorrading en onderhoud) te regelen vanaf de Mr. Jan Gerritszlaan. Hiermee wordt op het Arthur van Schendelpad (vanaf de Delftlaan) grote drukte en overlast voor de Artisklas voorkomen. De huidige toegang voor autoverkeer aldaar komt te vervallen als de nieuwe toegang operationeel is.

Principedoorsnede pad 3.5 meter breed schaal 1:50

Wegmarkering, aanduiden hardlooperoute

Brede paden asfalt met zichtbare steenslag

Smalle paden, gebonden halfverharding als Nobré Cal of stabilizer

- Brug - A= auto toegankelijk, V= voetgangers
- Parkpad - 3.5 meter breed, asfalt
- Parkpad - 2 meter breed, halfverharding
- Parkrondgang - 3.5 meter breed, asfalt met verbijzondering
- Toekomstig voet/fietspad - 6 meter breed, halfverharding

2.4 Bruggen en meubilair

Bruggen

De bruggen zijn familie van de bestaande bruggen in het park. Ze hebben een kenmerkend donker dek en zijn helemaal van hout. Het dek en de palen bestaan uit onbehandeld hout met een witgeschilderde leuning. De doorvaarhoogte moet minimaal 1,0 meter zijn, maar heeft bij voorkeur een hoogte van 1,20 meter.

Meubilair

In verband met de samenhang wordt al het meubilair uitgevoerd in dezelfde kleur en materiaal. Gekozen is voor blank gelakt hout en zwart gecoat staal. De parkbanken en prullenbakken krijgen een plaats langs het rondje Schoterbos (In principe enkelzijdig maar langs de Jan Gijzenvaart dubbelzijdig). De banken worden gemaakt van houten latten op een staalframe, bijvoorbeeld type Canapé. De banken worden geplaatst op een plateau van asfalt dat aansluit op het pad, steeds twee banken per plateau met tussen de banken in een prullenbak. NB. Verlichting komt in een latere fase aan bod bij de aanleg van de fietspaden.

toevoegen van parkbruggen met eigen identiteit, wit

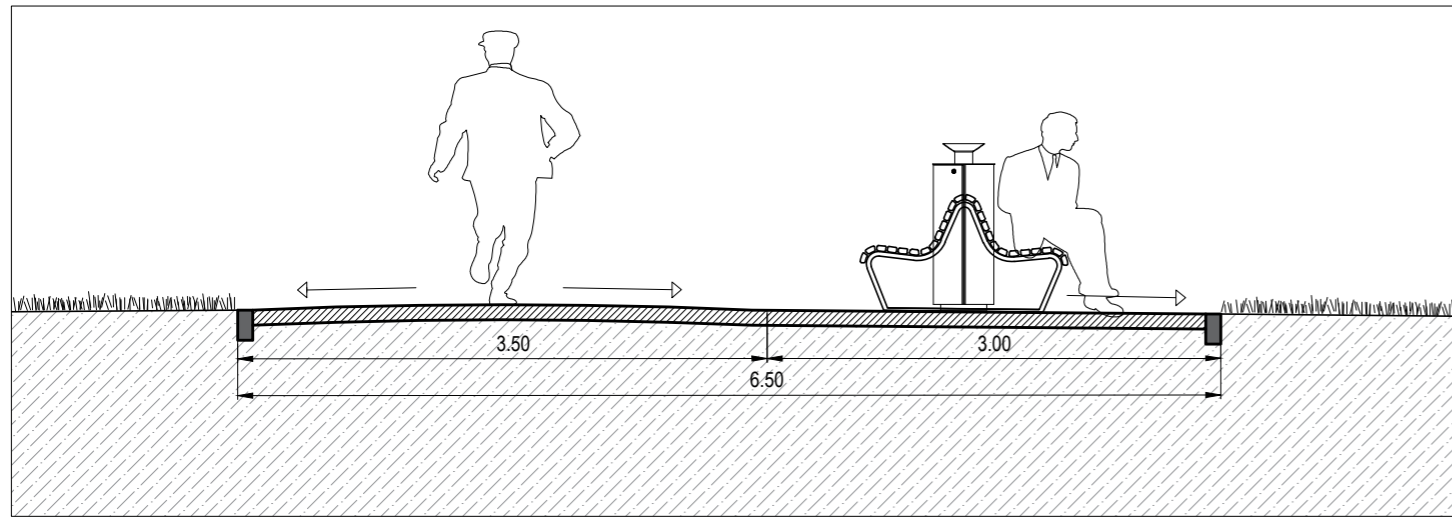

Parkbank type Metropool, Erdi, frame zwart gecoat

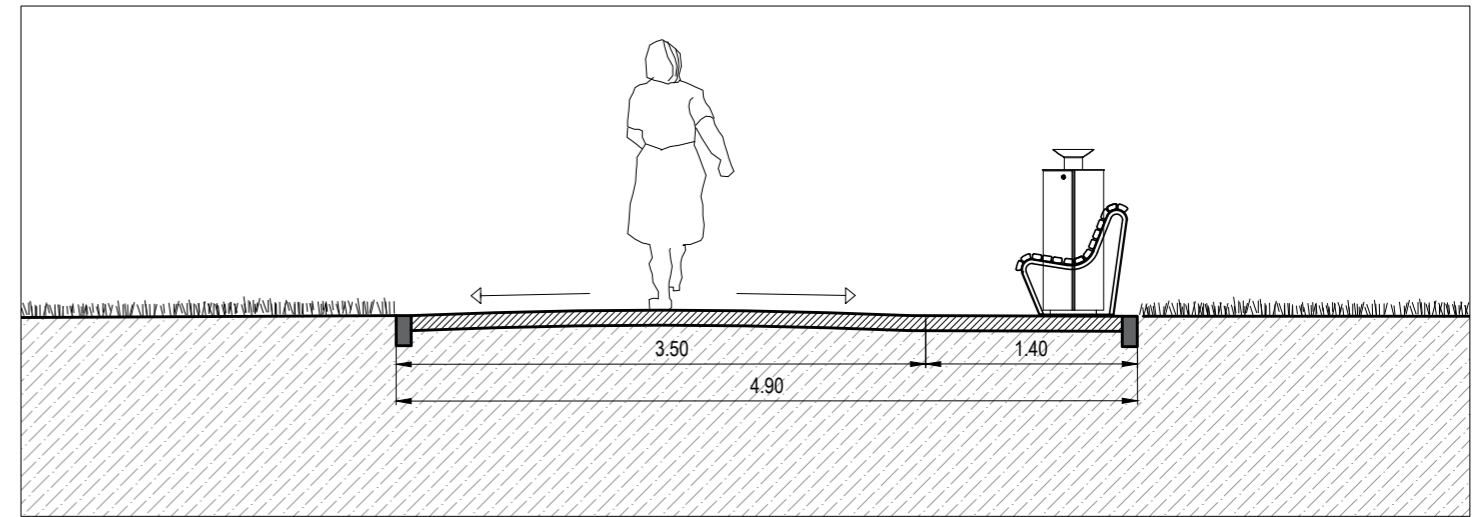

Afvalbak type Constructo, zwart gecoat

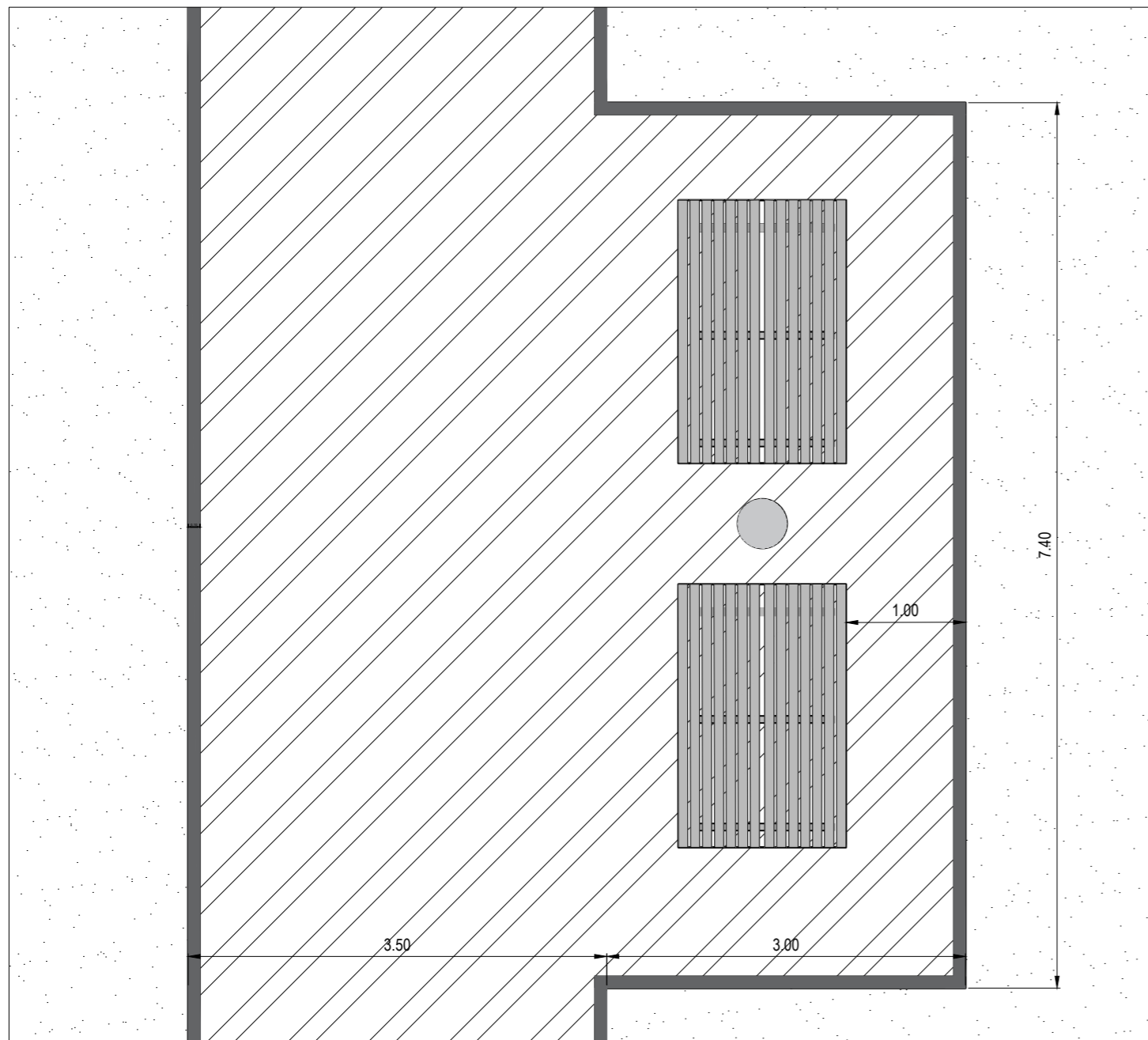
2.4 Meubilair

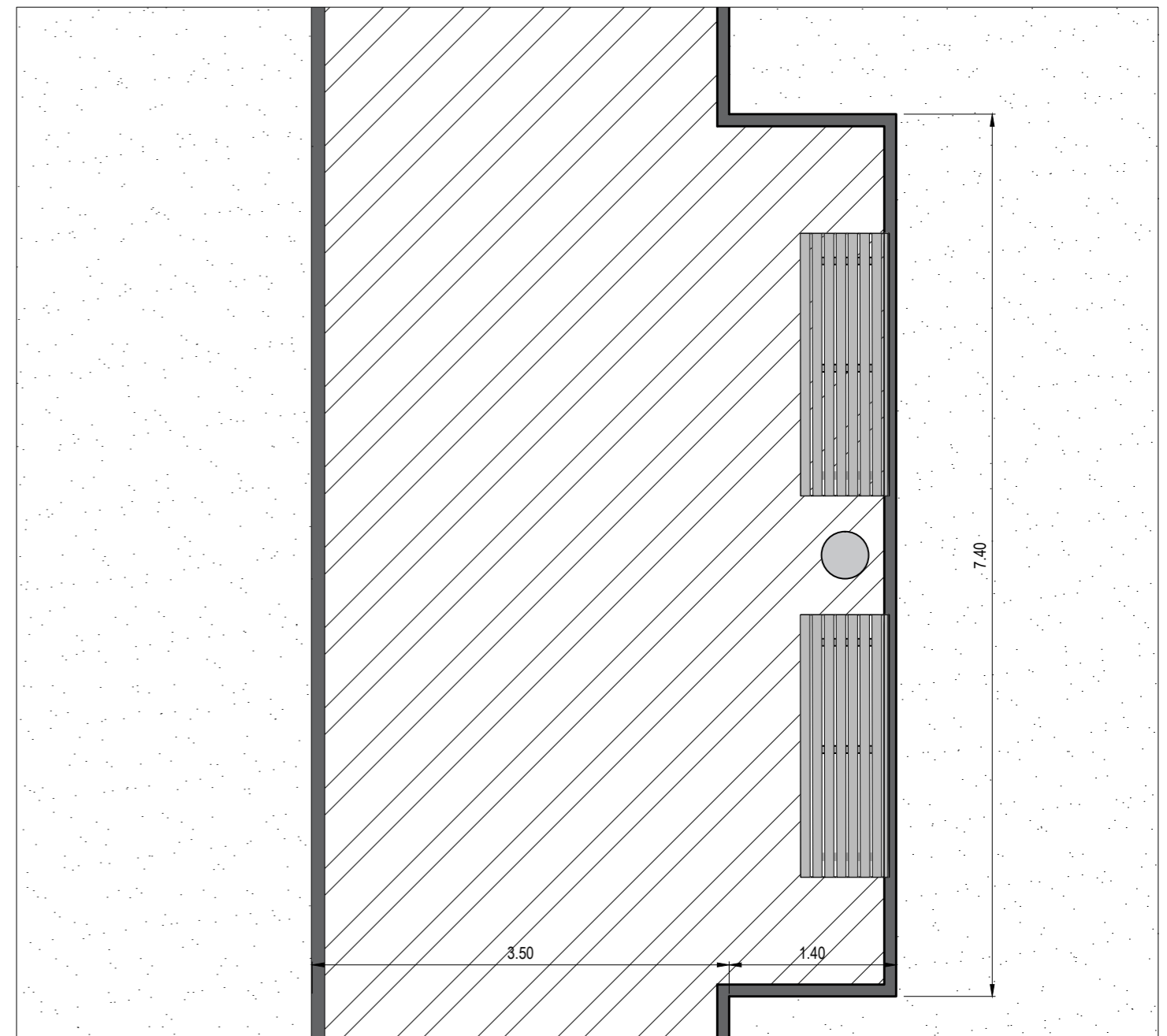
Zijaanzicht 1:50

Zijaanzicht 1:50

Plattegrond 1:50

Plattegrond 1:50

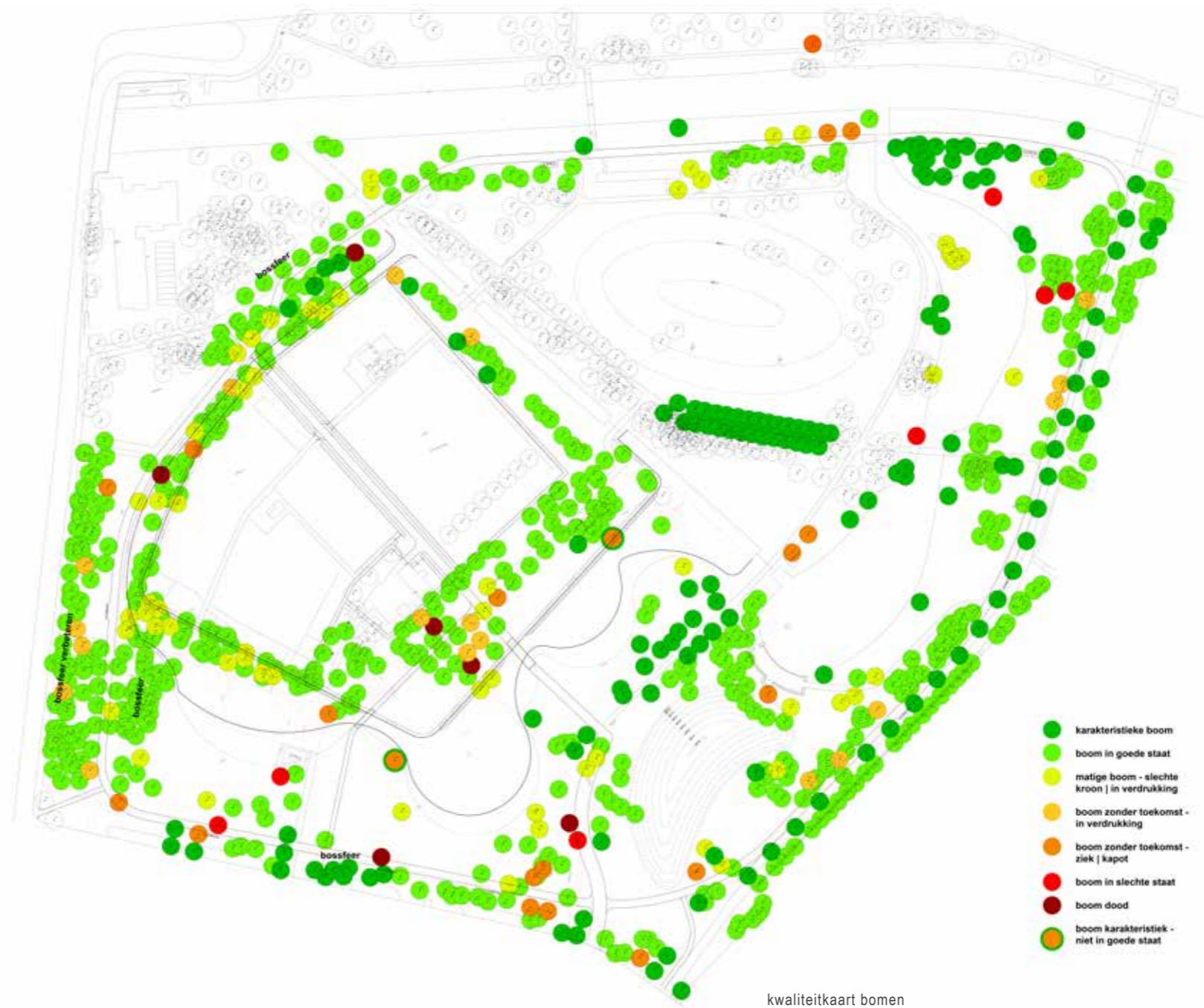
2.5 Bomen

De ingrepen in het park, zoals het graven van water en het aanleggen van paden, worden zorgvuldig afgewogen. Belangrijke boomgroepen, stukken met bossfeer en belangrijke solitaire bomen worden zo goed als mogelijk ingepast in het ontwerp. Voor het nieuwe water is de kap van ca 130 bomen nodig. Een deel van deze bomen is ziek, heeft een korte levensverwachting en betreft geen waardevolle bomen. Deze worden 1:1 gecompenseerd in het park. De positie van het water en de nieuwe paden is bepaald aan de hand van de waarderingskaart voor de bomen en de bestaande functies.

Het nieuwe water langs de noordzijde en westzijde van het tuineiland snijdt door bomen heen. Er zijn drie deelgebieden: deel 1 is de westzijde. Hier is ervoor gekozen om het water tegen de Schotertuinen aan te leggen zodat het bosgedeelte aan de Delftlaan - Mr. Jan Gerritzlaan onaangetast kan blijven. In dit deel van het bos staan overwegend bomen met een goede kwaliteit. Langs de Schotertuinen staan meerdere exemplaren die er niet goed aan toe zijn vanwege de natte situatie aldaar. Deel 2 is de strook langs de Artisklas. Hier is ervoor gekozen het pad aan de zijde van Artisklas te leggen waardoor het water tegen de Schotertuinen aan komt te liggen. De ruimte is hier dusdanig krap dat de bestaande bomen moeten wijken. Gekozen is voor de positie die de minste kap met zich meebrengt. Deel 3 ligt ten noorden van de Schooltuinen. Het water wordt deels gerealiseerd op het gebied van de Schooltuinen om het mogelijk te maken de grotere wilgen en de iep in de groenzone tussen het wandelpad en bestaande fietspad te behouden.

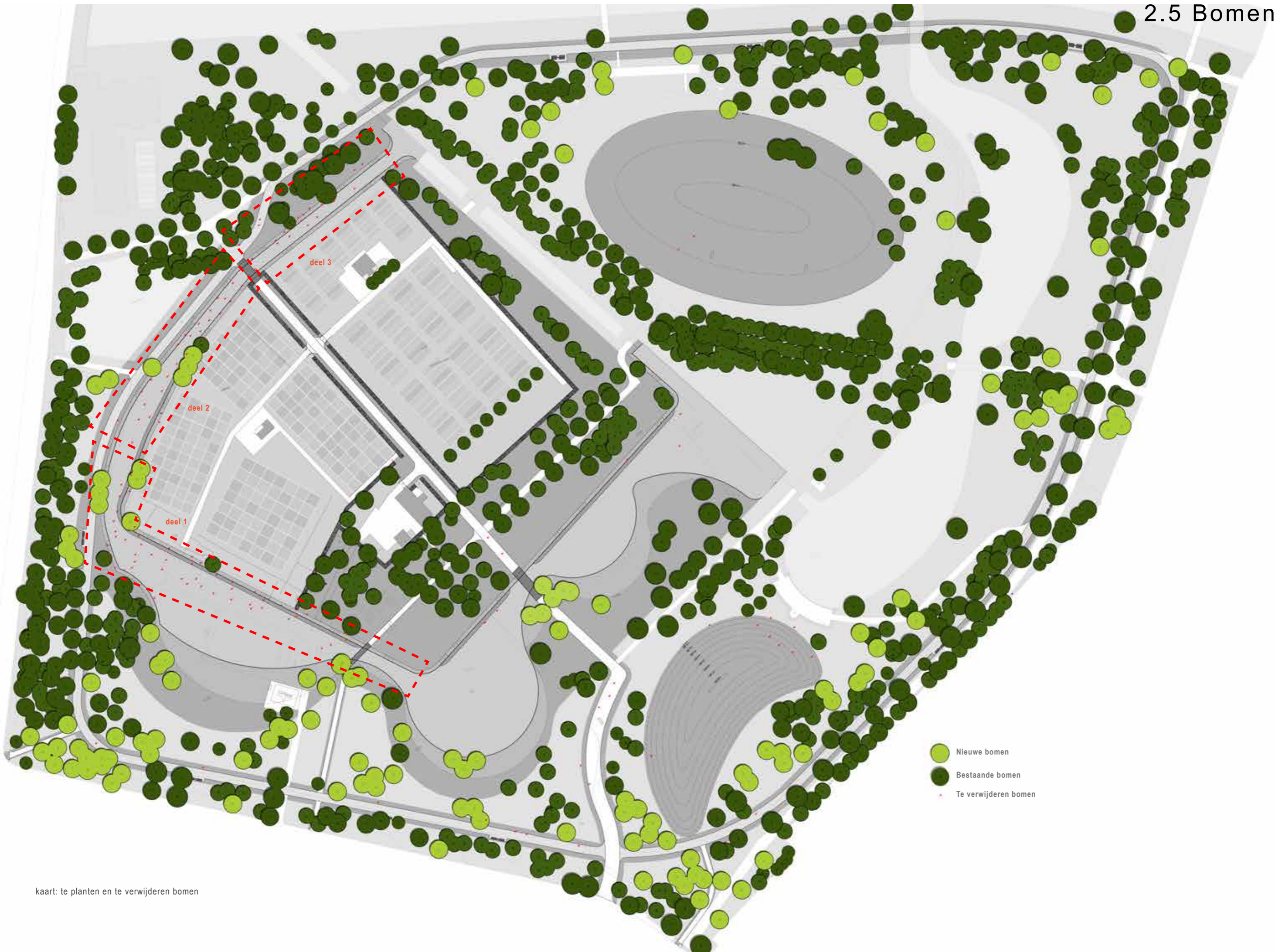
Het rondje Schoterbos langs de sportvelden volgt het bestaande Noorderhoutpad. Naast dit wandelpad staan momenteel grote populieren, waarvan de meeste zijn geplant in 1950. Het nieuwe pad wordt 3,5 meter breed en zal over de wortels van deze bomen heen worden aangelegd. Deze bomen zijn aan het eind van hun leven en hebben nu al dood hout in de kroon. Er vanuit gaande dat deze bomen binnen afzienbare tijd moeten worden vervangen, wordt geadviseerd deze bomen voor de aanleg van het pad te verwijderen en elders in het park te compenseren. Door de populieren op deze plek te verwijderen wordt scheurvorming in het asfalt voorkomen. Een alternatief zou zijn het bestaande pad opnieuw te asfalteren in de huidige breedte van 2,4 meter en dan, als de bomen over 5-15 jaar echt niet meer te behouden zijn, het pad te verbreden tot 3,5 meter.

De bomen op de kwaliteitkaart zijn deels gebaseerd op de kwaliteitscontrole van de gemeente en eigen inventarisatie. Er wordt in het Definitief Ontwerp nog een tweede kwaliteitscontrole uitgevoerd door een externe partij.

kwaliteitkaart bomen

2.5 Bomen

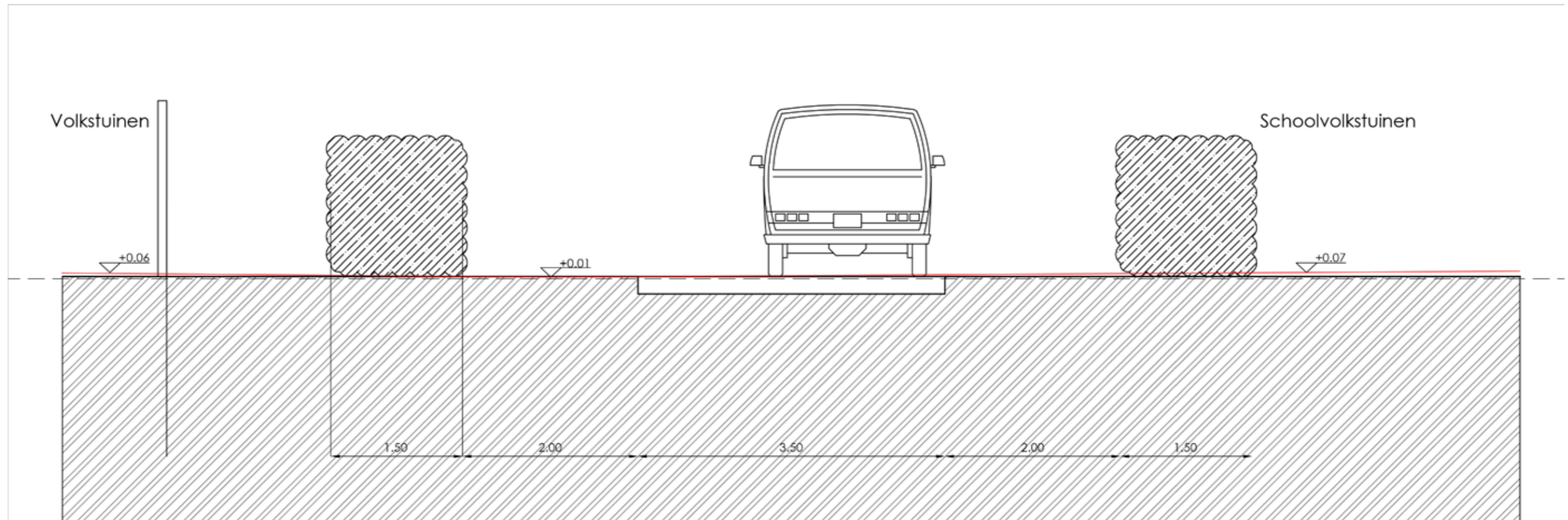
kaart: te planten en te verwijderen bomen

2.6 Tuineiland

Schotertuin en Schooltuinen

Het nieuwe pad over het tuineiland gaat deels over het terrein van de schooltuinen. Het pad is zo gepositioneerd tussen de Schotertuin en de Schooltuinen dat dit slechts een beperkte oppervlakte bedraagt van 1400 m². In overleg met vertegenwoordigers van de tuinen beschermen hagen van meidoorn en sleedoorn (eventueel vermengd met braam) met een breedte van 1,5 meter en een hoogte van 1,2 meter aan weerszijden van de tuinen. In de haag wordt een hek van paaltjes en prikkeldraad verwerkt. Bij de entrees kunnen poorten worden gemaakt. De hagen zijn geplaatst langs de paden en tussen de verschillende functies, naar het water toe zijn de tuinen open en zichtbaar.

Meidoornhagen

zichtbaar parkprogramma

poort | entree naar de tuinen

B U R O
S A N T
E N
C O landschapsarchitectuur